

MAAKUNTAUUDISTUS TYÖRYHMÄ: MAASEUTURYHMÄ

Aika 20.10.2016 klo 9:00-12:00
Paikka Liedon kunnantalo, kokoushuone 3, Kirkkotie 13, Lieto

Läsnä	Risto Skyttä (pj)	Varsinais-Suomen ELY-keskus	x
	Suominen Elina	Salon kaupunki	x
	Kirsti Lepistö	Salon kaupunki	x
	Riitta Suutari	Salon kaupunki	x
	Merja Haavisto	Pöytyän kunta	x
	Pirjo Mäntynen	Vehmaan kunta	x
	Petri Puustinen	Vehmaan kunta	x
	Karita Järvelä	Ypäjän kunta	
	Maria Sjöman	Turun kaupunki	
	Kirsi Anttila	Raision kaupunki	x
	Kaisa Nivola	Uudenkaupungin kaupunki	x
	Johanna Mäkinen	Liedon kunta	x
	Nina Pohjanpalo	Liedon kunta	x
	Leena Haimi	Forssan seudun hyvinvointikuntayhtymä	x
	Markku Paija	Loimaan kaupunki	x
	Mari Pentti-Tuomisto	Someron kaupunki	x
	Taina Wirberg	Paimion kaupunki	x
	Jani Soini	Lounais-Suomen aluehallintovirasto	
	Harri Liven	Varsinais-Suomen ELY-keskus	x
	Tiina Katila	Varsinais-Suomen ELY-keskus	x
	Kari Ranta-aho	Varsinais-Suomen ELY-keskus	x
	Tarja Nuotio	Varsinais-Suomen liitto	
	Petteri Partanen (T.N. sij.)	Varsinais-Suomen Liitto	x
	Antti Jaatinen (siht.)	Varsinais-Suomen ELY-keskus	x
	Kutsuttuina asiantuntijoina		
	Paavo Myllymäki	MTK Varsinais-Suomi	x
	Helena Fabritius	ÅSP	x

MUISTIO

1. Kokouksen avaus

Risto Skyttä avasi kokouksen

2. Maakuntaudistuksen toteutus Varsinais-Suomessa, muutosjohtaja Laura Leppänen, Varsinais-Suomen liitto

Laura Leppänen on ollut tehtävässään muutosjohtajana kuukauden, ja on ainoa Varsinais-Suomen maakuntaudistuksen täysiaikainen työntekijä. Tänä aikana maakuntaudistukselle on

valmisteltu omaa projektisuunnitelmaa. SOTE-puolen vastaava suunnittelu on aloitettu jo alkuvuodesta sote-puolen muutosjohtaja Antti Parpon johdolla. Valmistelua joudutaan aloittamaan tilanteessa, jossa muutosta koskevia lakeja ei ole vielä voimassa. Tehtäväkokonaisuudet tunnetaan vasta yleisellä tasolla.

1.7.2017 aloittaa väliaikainen toimielin, jolla on mandaatti päättää asioista. Toimielintä varten tehdään valmistelua. Valtakunnallisesti ei ole kuitenkaan selvää maakuntaudistuksen valmistelun etenemismallia, vaan maakunnissa on luotava omat mallit.

Maakuntaudistuspuolen työryhmissä on oman substanssin näköiset valmistelut ja painotukset. Yhteinen haaste on elinvoiman kehittämisen ja työllisyyden kysymyksissä. Projektisuunnitelman mukaisessa esivalmistelussa korostuu substanssien edustajien avainasema valmistelijoina. Alatyöryhmien tehtäväkenttää käytiin tarkemmin läpi kalvosarjan mukaisesti. Työssä pitää keskittyä myös vuorovaikutukseen ja viestintään: osallistavasti, kuuntelevasti. Alatyöryhmien pitää olla aktiivisia vuorovaikutuksessa sidosryhmien kanssa.

Selvityksiä tehdään monella tasolla. Valtakunnalliset rakenteet (IT, henkilöstöhallinto, tila hallinto, hankinnat) tuottavat omia selvityksiään. Päällekkäistä työtä pitää välttää.

Kun muutoksen valmisteluorganisaatiota täydennetään mm. kuntien edustajilla, pitäisi miettiä, minkälaista osaamista työryhmistä vielä puuttuu? Välttämättä maaseuturyhmässä ei ole täydennystarvetta, kun edustusta on jo laajasti kuntasektorilta. Nimitykset viedään johtavien viranhaltijoiden ryhmään, poliittiseen ohjausryhmään ja myös kuntakokoukseen.

Liitteenä kalvosarja.

3. Maaseutuasioiden valmistelun tilanne

a. yleistilanne, Risto Skyttä

Risto kertasi maaseutuasioiden tehtäväkentän ja nykyiset toimintayksiköt. Ruokaketju on monilta osin yhteinen nimittävä tekijä. Toiminnan ohjauslinjat ovat sekä erillisiä että osin yhteisiä. Asiakaskunta on myös monilta osin yhteistä. Toimipisteitä on n. 60 jakautuneena 47 osoitteeseen. Lomituspalvelut poikkeavat muista organisaatioista siten, että maakunnallinen yhteinen kokoava taho on puuttunut.

Maakuntaudistuksen mahdollisuutena on tuottaa asiakkaille selkeämpi palvelurakenne. Esim. seutukuntatyypillisesti palveluiden keskittäminen voisi antaa uusia mahdollisuuksia. Henkilöstön koulutus pohjan samankaltaisuus saattaisi jossain tilanteessa antaa mahdollisuuksia uudensuunnitelmiin järjestelyihin. Uudensuunnitelmiin joudutaan tarkastelemaan niin toimintasektorien sisällä kuin niiden välilläkin. Digitalisaatio on tärkeä palvelujen tuottamistapaa muuttava tekijä. Sen käyttökelpoisuuteen vaikuttavat suuresti myös valtakunnallisesti tehdyt ratkaisut.

Käytiin läpi tehtyjä esivalmistelun selvityksiä ja selvitystarpeita. Henkilöstöresursseja ollaan selvittämässä myös ajatellen mahdollisia eläköitymisiä maakuntaudistuksen vaiheilla, jotta tilanteisiin osataan oikealla tavalla varautua. Asiakas- ja sidosryhmien kuuleminen ja informointi on tarpeen prosessin edetessä. Tässä voidaan hyödyntää myös olemassa olevia koostumiskäytäntöjä, kuten maaseutujaostoa. Henkilöstöryhmien kuulemisessa ja informoinnissa vastuu on lähtökohtaisesti nykyisillä organisaatioilla ja esimiehillä, mutta myös ristiin oppiminen ja perehdyttäminen on hyvä käynnistää.

Liitteenä kalvosarja.

b. Ympäristöterveydenhuolto, Johanna Mäkinen

Tiedonkeruu on käynnissä. Aikatauluissa pysyminen edellyttää, että kaikki sitoutuvat toimittamaan tietoja. Toiveena on selkeät tiedonkeruupohjat, jotta tiedot saadaan kerralla haluttuun muotoon. Ympäristöterveydenhuolto on vastikään keskitetty, mutta kuntien ääni on muutoksessa kuulunut. Etenkin maatalousvaltaisissa kunnissa on ollut halu säilyttää palvelut lähellä asiakkaita.

Hyötyeläinten hoito on lakisääteinen tehtävä (Eläinlääkintähuoltolaki), jonka mukainen järjestämisvastuu on sovittava yksityisen sektorin eläinlääkintäpalveluiden kanssa. Jos yksityistä palvelua on tarjolla, ei julkinen sektori järjestä lemmikkieläinten hoitoa. Eriytetty pieneläinpäivystys on järjestetty maakunnallisesti. Somerolla on omat järjestelynsä. Toisaalta yksityiset eläinlääkärit hoitavat myös hyötyeläimiä.

Päivystysalueiden yli on jo yhteistyötä esim. Turun ja Liedon kesken.

Valvontaeläinlääkäreitä toimii sekä kunnissa että AVI:ssa. AVIn resursseista kohdistunee n. 3 + 1 henkilöä Varsinais-Suomeen. Tehtävien määrässä on laskeva trendi. Laki eläinlääkintäpalveluista 2017 voi muuttaa tehtävien määrää.

Toimintojen yhdistäminen tuonee työn järjestelyyn ns. leveämmät hartiat. Päällekkäisyys vähenee. Nykyisin kunnissa on omat lautakuntansa, eli niiden määrä ainakin vähenee.

Toimipisteiden keskittäminen on tehtävä asiakkaat huomioiden.

Kahdessa vuodessa ehtii kuitenkin tapahtua paljon. Lait muuttuvat ja tiedot elävät.

Kielikysymyksestä todettiin, että Liedossa kielenkääntöä tehdään osittain itse, osittain ostopalveluna. Paraisilla on kaksikielisiä virkailijoita, mutta kattavaa käännöstyötä ei pääosin suomenkielisessä yksikössä tehdä.

Liitteenä kalvosarja.

c. Lomitusasiat, Pirjo Mäntynen

Oman työn ohessa tehtävä valmistelu tietää kiirettä. Pirjo Mäntynen on mukana myös Satakunnan maakuntauudistuksen vastaavassa työssä. Lomituspuolella on vahva ylimaakunnallinen ajattelu Satakunnan ja Varsinais-Suomen kesken, jossa maakunnallinen yksikkö nähdään liian pienenä.

Maakuntarajat halkovat nykyisiä toimialueita monella suunnalla: Honkajoki, Punkalaidun, Somero, Salo, Vehmaa. Salo ja Vehmaa jakautuvat melko puoliksi. Maakuntaan kohdistuvaa htv-määrää on vaikea tällöin arvioida.

Satakunnassa lomituksen piirissä on n. 500 tilaa, Varsinais-Suomessa n. 700. Lomitettavien tilojen määrä vähenee vuosittain noin yhdeksällä prosentilla.

Satakunnan ja Varsinais-Suomen kokonaisuudessa olisi n. 290 lomittajaa. Olisivatko pienemmät yksiköt liian haavoittuvia? Suuremmissa yksiköissä töiden järjestäminen onnistuu paremmin. Esim. päivystyksen järjestäminen on helpompaa suuremmissa yksiköissä.

Ylimaakunnallinen lomitusryhmä on kehitelty muualla eteläisessä Suomessa (Ypäjä, Hämeenlinna, Kouvola, Loviisa)

Valtakunnallinen henkilöstöhallinto on tuntematon järjestelymalli, joka herättää kysymyksiä, kun henkilöstöhallinto on totuttu järjestämään omissa yksiköissä.

Asiakkaiden etu on, että henkilöstö ei jatkuvasti vaihdu.

d. Maaseutuhallinto

Petri Puustinen

YTA-alueiden johtajat ovat käyneet maakunta-asiaa läpi sekä ELY-keskuksen kanssa yhteisessä työryhmässä että omassa työryhmässään. Petri on lisäksi mukana tämän maaseuturyhmän työvaliokunnassa, joka on valmistellut kartan toimipisteiden sijoittumisesta.

YTA-alueista tällä hetkellä kaksi ylittää maakuntarajat.

Maakuntauudistus edellyttää ajatusmaailman muuttamista. Kunta- ja valtiosektoreilta siirrytään kokonaan uuteen organisaatioon, maakuntaan.

Maakuntavirastossa yhteys ELYn maaseututoimen ja YTA-alueiden kesken on edelleen oleellinen. Muiden paikallisten toimintojen läheisyys on hyödyllistä mutta ei siinä määrin keskeistä. Maaseutuhallinnon henkilöstölle järjestetään 11.11.2016 koulutuspäivä, jossa maakuntauudistus on esillä.

Valmistelun henki on hyvä. Henkilöstöstä nousee jonkin verran huolta tulevasta.

Maakunnan erityispiirteenä on huomioitava kaksikielisten palveluiden turvaaminen. Etätyön mahdollisuus on tärkeä etenkin saaristossa.

Petri toi terveiset YTA-alueiden päälliköiden tapaamisesta. Muistio on liitteenä.

Toimipisteverkon suunnittelussa asiakkaan näkökulma on ensisijainen. Uudistuksessa tulee tavoitella tehokasta rakennetta

Myös jatkossa ovat keskeisiä nykyiset maksajaviranomaistehtävät. Niissä korostuvat paikallistuntemuksen tärkeys ja yhden luukun periaate. Oikeilla tiedoilla syntyy parempi palvelu ja vähemmän sanktioita. Lähikontakti antaa mahdollisuuden reagoida nopeasti.

Tehokas asiakaspalvelu toteutuisi 4 – 5 asiakaspalvelupisteessä Varsinais-Suomessa. Nämä tulisi sijoittaa paikkakunnille, joille on luontainen asiointisuunta. Palvelu on tarjottava laaja-alaisena viljelijälähtöisenä asiakaspalveluna. Ei haittaa, että olisi muita toimintoja samoissa osoitteissa, jolloin saataisiin entistä vahvempia palvelupisteitä.

Keskusteltiin sähköisestä asioinnista. Tämä on lisääntynyt, mutta asiakkaita käy edelleen. Asiakaskäyntirumba keskittyy hakusezonkeihin. Kontakteissa käsitellään myös investointitukia ym kysymyksiä, joita ei käsitellä YTA-alueella. Paikallistoimisto on tukineuvonnan keskeisin taho. Maanomistajat ovat asiakkaana kasvava joukko etenkin tukioikeusjärjestelmän vuoksi. He eivät ole useinkaan maatalousyrittäjiä ja mielellään asioivat henkilökohtaisesti.

Liitteenä muistio ja kartta

Harri Liven

Sähköiset palvelut ovat tulevaisuutta. Palvelun tuottaminen ei enää niin paikkaan sidottua. Valtakunnallisten palvelukokonaisuuksien ongelmana on ollut heikko keskinäinen vuorovaikutus (KEHAN henkilöstöhallinto, Maaseutuviraston substanssiohjaus ja tietojärjestelmät, Valtorin IT-palvelut). Nämä järjestäjätahot eivät keskustele keskenään, mikä tekee työn toisinaan vaikeaksi.

Harri kuvasi Mavin kalvosarjan avulla maksajavirastoympäristöä: EU-rahaman käytölle asetetaan EU:sta tietyt reunavaatimukset. Nämä koskevat niin EU-osarahoitteisia maataloustukia kuin investointi- ja hanketukia sekä kalatalouden kehittämisvaroja. Järjestelyissä olisi kuitenkin valinnanvaraa, vaikka aina ei siltä tunnu. Vuosittain käsiteltävä tukien määrä on n. 2 mrd euroa koko Suomen osalta. Keskeisiä vaatimuksia on mm. tehtävien eriyttäminen, joka on jatkuvasti haaste (myöntö-, maksu- ja valvontatehtäviin on oltava oma henkilöstönsä).

Maksajaviraston siirtämiä tehtäviä ei voida siirtää kolmannelle osapuolelle (maksujen hyväksyntä ja tarkastus, ml paikalla tehtävät tarkastukset). Keskusteluissa on tullut esille, mikä on

virheiden sattuessa maakunnan tai valtion vastuu ja kuka maksaa sanktiot? Todennäköisesti vastuu on ensisijaisesti valtakunnantasolla, Mavin toimiessa maksajavirastona. On kuitenkin keskusteltu, voidaanko esim. maksujen maksamista maakuntakohtaisesti viivyttää, jos asiat eivät ole kunnossa.

Työskentely maataloustukisektorilla on sesonkiluonteista, jolloin synenergiamahdollisuuksia voisi löytyä, kun työhuippuja on eri aikaan. Ongelmaksi voi muodostua, että jo nykyiset tehtävät edellyttävät niin laajaa substanssiosaamista, että on vaikea omaksua enää suurempia kokonaisuuksia.

Liitteenä Maaseutuviraston kalvosarja.

e. valmistelutilanne muissa asioissa

Kari Ranta-aho, Varsinais-Suomen ELY-keskuksen kalatalousyksikkö

Vuonna 2013 mietittiin miten hallinto pidetään kasassa, kun resurssit vähenivät ja osa henkilöstöstä erotettiin KEHAan. Tuolloin päädyttiin vähentämään yksiköiden määrää 11 yksiköstä kolmeen koko maassa. Varsinais-Suomen ELY hoitaa rannikolla kahdeksan maakuntaa, mutta toimialueella on edelleen neljä aluetoimistoa. Toimialueena on itseasiassa koko Itämeri kalastajien toimiessa koko alueella.

Aluehallintouudistusta ei vastusteta, mutta uudelleen pirstaloituminen ei tulisi toimimaan. Yksikään maakunta ei pysty ottamaan hoitaakseen kattavia tehtäviä. Henkilöstöä ei yksinkertaisesti riitä ripoteltavaksi kaikkiin maakuntiin, vaikka intohimoja syntyyneen maakunnissa kattavien palveluiden järjestämiseksi. Ratkaisuksi on ajateltu mallia, jossa päätökset voitaisiin esitellä kuhunkin maakuntaan, jotta myös paikallinen tahto toteutuisi.

Ruokaketju nähdään maakuntaudistuksessa keskeisenä. Ympäristöhallinnon suunnassa on kiinnostusta samoihin tehtäviin, mutta parhaaksi nähdään siirtyminen kokonaisuudessaan maakuntahallintoon.

Uudistuksessa tarvitaan Varsinais-Suomesta vahvaa näkemystä. Asiat pidettävä kasassa, että osaaminen ja tietopohja säilyvät.

4. Asiakkaan odotukset maakuntaudistukselle, toiminnanjohtaja Paavo Myllymäki, MTK Varsinais-Suomi, ja toiminnanjohtaja Helena Fabritius, Åbolands svenska lantbruksproducentförbund

Paavo Myllymäki

Laura Leppäsen esityksen perusteella näyttää maakuntaudistuksen päätöksenteko ja prosessi vaikealta. Kuntien asema liikkeenluovuttajina näyttää yllättävän vahvalta.

Uudistuksen uhkakuvana Paavo mainitsi hankintatoimen valtakunnallisen keskittämisen. Miten lähiruuan kävisi tällaisessa järjestelyssä?

Uudistukseen liittyvänä riskinä nähdään myös, miten IT-järjestelmien hoidon käy uudistuksessa? EU:n tukien maksatusjärjestelmien on toimittava moitteettomasti ja niitä on parannettava.

Uudistukseen tarvitaan elinkeinotoiminnan näkökulmaa. Kaksikielisyyden muistaminen koko prosessissa on tärkeää.

Ajattelutapoihin tarvitaan muutosta. Kunnat eivät enää vaikuta maakuntavirastossa, joka on demokraattisesti johdettu. Todennäköisenä mallina MTK:ssa nähdään maakuntavirastossa toimiva maaseutulautakunta. Lautakunta ohjaisi asiantuntija-virkamiehiä, mikä on muutos ainakin valtion palveluksesta maakuntavirastoon siirtyville.

Muista uudistukseen osa-alueista MTK:lle ovat liikenne ja sähköiset verkot myös keskeisiä. Pelastustoimen toimivuus on maataloille tärkeää.

Maaseutuhallinto on kokonaisuus: Paavon mukaan on lähdettävä siitä, että Varsinais-Suomessa päätetään lomituksen hoitamisesta, vaikka Satakunta olisi mukana.

Maatilojen määrä Varsinais-Suomessa on noin 4000 vuonna 2020. Sika- ja maitotilojen määrä vähenee. Nauta- ja lammaspuolella on pientä kasvua tuotantomäärissä.

Palvelujen järjestämisessä ammattitaitoisuus on ratkaisevaa. Etäisyydet eivät ole alueella suuria. Parhaat asiantuntijat on tavoitettavissa esim. sähköisesti. Ammattitaitoa voidaan kehittää asiakohtaisissa tiimeissä.

MTK näkee, että muutoksia on myös tukiprosesseissa luvassa. Kuinka kauan esim tukioikeusjärjestelmää pyöritetään?

Minkäläinen maakunta on viranomaisena? Voidaanko delegoida esim. hakemusten jättöpaikkoja kuntiin?

Keskustelua syntyi maaseutulautakunnan roolista. Maaseutuhallinnon YTA-alueiden kokemus on, että sama asiakas kysyy monia kysymyksiä ja odottaa palvelutilanteessa osaamista. Todettiin, että perusosaaminen tarvitaan, mutta erityiskysymyksiin hankitaan tarvittaessa tieto.

Harri Liven totesi, että ELY toimii jo tiimeissä, kuten kotieläinasiat tai ympäristöasiat. Tiimi-osaamista pitää jalostaa eteenpäin. Harri totesi myös, että Varsinais-Suomi on maataloudessa monin mittarein mitattuna Suomen suurin maakunta, joten täältä käsin on käytettävä voimasta ääntä. Ohjaavat tahot kuuntelevat Varsinais-Suomea. On vaikutettava.

Lomituksesta Paavo totesi, että Varsinais-Suomessa on paljon yksimahaisia tiloja. Valtakunnallinen keskustelu ja ohjaus tapahtuvat paljon nautavinkkelistä.

Liitteenä kaksi kalvosarjaa

Helena Fabritius

Miten hallinto toimii 10 vuoden päästä? Ratkaisu lienee tiimeissä ja vahvoissa asiantuntijoissa. On hyväksyttävää, että asiat selvitetään tarvittaessa. Tämä tuo turvaa asiakkaallekin, kun tieto on parasta mahdollista ja tarkistettua.

Asiakas odottaa palvelua läheltä omalla kielellä. Sähköiselle palvelulle on kysyntää, samalla kun ikääntyvät viljelijät vierastavat uusia järjestelmiä.

Saaristossa on totuttu soittamaan tai lähettämään sähköpostia. Kynnys tutun palvelun käyttöön on matala. Palvelujen tarve on tilakohtaista, toisiin palveluihin ollaan harvoin jos koskaan yhteydessä, esim. viljatila ympäristöterveyteen.

Lomituspalvelujen järjestämisessä on haaste löytää henkilöitä, jotka lähtisivät töihin saaristoon.

Maakuntauudistuksen mörkönä nähdään, kilpailevatko esim. vanhustenhuolto ja lomitus keskenään samoista resursseista?

Saaristolle liikenne- ja tietoliikenneyhteydet ovat keskeinen kysymys.

On hyvä jos selkeämpi palvelurakenne toteutuu. Tiedottaminen on tärkeässä roolissa.

Byrokratian purkuun on mahdollista päästä esimerkiksi asiakirjojen jakamisella viraston sisällä.

Toimipisteiden sijoittaminen on saaristossa tärkeä asia.

Taina Wirberg Paimion YTA-alueelta kertoi kommenttina, miten hajautettu YTA toimii säännöllisten lync-palaverien avulla hyvin. Järjestelmää tuntemattoman on tätä vaikea hahmottaa. Sähköiset järjestelmät toimivat kuin oltaisiin kasvotusten. Organisaatiolta kaivataan avoimuutta. Tätä ovat ainakin avoimet yhteystiedot ja tavoitettavuus eikä kätkeytyminen yhteisten palvelunumeroiden taakse. Kari Ranta-aho totesi, että etätyö toimii myös lähimmän toimipisteen kautta. Etätyö ei välttämättä tarkoita työskentelyä vain kotoa käsin.

5. Mitkä asiat tärkeitä jatkovalmistelussa, keskustelu

Keskusteltiin mm. siitä missä vaiheessa voidaan tehdä suunnitelmia toimipisteiden sijoittamisesta. Todettiin, että asiassa on varmasti erilaisia näkemyksiä, jolloin asian esiin nostamisen ajoitus on harkittava tarkoin.

IT-työ kehoitettiin käynnistämään ajoissa. Etenkin asiakaspalveluun ja yhteydenottojen helpouteen pitäisi kiinnittää erityistä huomiota. IT-työssä keskeinen kysymys on, mitkä ovat valtakunnallisesti hoidetut tehtävät ja mitä yleensä hoidetaan alueella. Paavo Myllymäki muistutti, että Maanmittauslaitoksen johdolla tehdyt viimeaikaiset hankkeet ovat olleet tuloksetta heikkoja.

Pidettiin tärkeänä, että kaikilla toiminnoilla on oma arvonsa.

Paavo Myllymäki muistutti, että MTK on ylimaakunnallinen toimija joka haluaisi olla uudistuksesta ajan tasalla ja toimia yhteistyössä Varsinais-Suomen asian edistämiseksi.

Laura Leppänen totesi maakuntien välinen yhteistyöstä, että joudutaan odottamaan valtion linjauksia. Poliittista vääntöä on odotettavissa esim. siitä, miten muut maakunnat sitoutuvat palveluiden maksamiseen jne. ELY-keskusten joitakin tehtäviä on keskitetty, ja näihin liittyvä osaaminen ja valmiit rakenteet on otettava huomioon. Esimerkiksi kalatalouskysymyksessä sopimusmenettely eri maakuntien kesken tulee kuitenkin olemaan vaikeaa. Sama koskee myös kahden maakunnan välisiä maakuntarajoista poikkeavia toimialueita.

6. Jatkovalmistelusta sopiminen

Projektisuunnitelman mukaisessa aikataulutuksessa seuraavana työvaiheena ovat 11/2016 selvitettävät asiat. Mallilomakkeet pitäisi saada mahdollisimman pian, ja näitä luvattiin Varsinais-Suomen liitosta parin viikon kuluessa.

7. Muut asiat

Maaseuturyhmä voisi kuulla valtakunnan tasolla toimivia asiantuntijoita, jotka voisivat kertoa maakuntaudistusta koskevista näkemyksistään. Näitä olisi mm. Mavissa ja MTK:ssa.

8. Seuraava kokous

19.1.2017 klo 9 Varsinais-Suomen liitto

9. Kokouksen päättäminen

**kimpassa
allihopa**

sote- ja
maakuntaudistus
Varsinais-Suomi

**Lisätietoa kokouksesta/muistiosta:
sihteeri Antti Jaatinen, antti.jaatinen@ely-keskus.fi**